

do 3

vandaag kwam vzw stöd met een 15-tal kinderen in de zuivelfabriek logeren en ik wachtte hen op om even goeiedag te zeggen toen de kinderen aankwamen, was het een feest van jewelste : er werd op de grond geturnd, in de zetels geknuffeld, de dieren werden geaaid en gevoederd, er werd gekeken wie in welke kamer ging slapen en vooral : wie van boven op het stapelbed mocht slapen

in de groep zaten er zowel kinderen met en zonder autisme, maar na een half uur had ik dit nog altijd niet door de puurheid van kinderen maakt dat ze van nature uit aanvaarden, inclusie is een woord, dat door volwassenen is uitgevonden dit bevestigde nogmaals, dat het zinvol was om nog even te wachten om de verkoop met de vzw stöd af te ronden, niettegenstaande er nog altijd geen nieuws was vanuit de banken

hoewel wachten nooit leuk is, bleef ik ondanks alles rustig en ik dacht glimlachend aan "wat er ook gebeuren mag" uit het mantra op de achtergrond klonk "ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof" vanuit het liedje *ochtend* en inderdaad : geduldig blijven geloven, wat er ook gebeuren mag, is een zeer krachtige vorm van pure liefde

zo 6

het is nu 3 weken, dat ik terug in België ben om de verkoop van de zuivelfabriek af te ronden het is nog altijd wachten op de antwoorden van de 2 banken zowel in geval van een positief of negatief antwoord, ligt een scenario klaar

in het eerste geval, gaat de verkoop gewoon door, in het tweede geval recupereer ik het voorschot en tekenen we een tweede compromis in dit laatste geval, gingen we de vraagprijs met het voorschot bedrag verminderen

maar nu heb ik besloten, om de vzw nog wat extra financiële steun te geven dat zal de vzw toelaten met wat minder financiële druk zo dicht mogelijk bij hun oorspronkelijke visie en dat betekent ook, dat ikzelf ook meer en meer pure liefde geworden ben sinds de laatste maanden, aangezien ik minder en minder "vasthang" aan geldelijke zaken

het eerste werk van de dag bestond eruit de website van de donjon aan te passen vooreerst werden alle pagina's gemaskeerd, die niet meer relevant waren verder werd de "support" pagina aangepast, met de zaken, waarnaar ik op zoek ben

- iemand, die de remmen van de graafmachine terug operationeel kan maken
- iemand, die de vitale onderdelen van *sunny* inspecteert en 2 vaste ramen kan plaatsen (zie foto's) vooraleer op avontuur te trekken
- dieren, die de weide proper houden
- nieuwe beheerders om het project aan over te laten

deze namiddag kwamen er vrienden op bezoek

ze hadden gezegd dat ze alles gingen meenemen en dat hadden ze effectief : uit de wagens werden bakken en nog eens bakken materiaal aangevoerd met spijs en drank, kledij en speelmateriaal

ik dacht dat ze misschien hadden overwogen om enkele weken te blijven, maar dat bleek helemaal niet de bedoeling te zijn dit alles voor één namiddag, ik kon het moeilijk bevatten en dit toonde hoe mijn wereldbeeld veranderd was de laatste jaren

opnieuw stelde ik vast, dat er een enorme, spontane interactie bestond tussen de 6 kinderen en het gebouw en de omgeving voor de kinderen, van de oudste van 13 jaar tot de jongste van 3 jaar, was de namiddag één groot avontuur : er werd verstoppertje en tikkertje gespeeld, er werd gevoetbald en achter de herten gelopen, er werd een dam gebouwd en een "klei-oorlog" gevoerd in de bedding van het afwateringskanaal ...

maar langs de andere kant nestelden ze zich ook in de geborgenheid van het gebouw : er werd gerust, gelezen, geknuffeld en sudoku's opgelost in de zetels en de bedden

ook ikzelf voelde me bij momenten terug een klein kind, toen ik samen met de andere kinderen voetbalde en als een bezetene rond het keukenblok rende tijdens het tikkertje spelen dat is liefde, dat is pure liefde als dit geen pure liefde is, wat is het dan?

di 8

deze voormiddag is wouter op bezoek gekomen ook hem had ik 5-6 jaar niet gezien, maar het feit, dat hij me naar aanleiding van het krantenartikel en het lezen van de blog had gecontacteerd, was voor mij een duidelijk teken, dat hij zelf ook een stuk was geëvolueerd en dat werd zeer gauw duidelijk tijdens het gesprek

wouter en annabelle waren inderdaad, net zoals ik, geldgerichte workaholics geweest, maar ook zij waren tot het besef gekomen, dat vrije tijd de meest waardevolle tijd was wouters zelfbeeld werd als kind, net als het mijne en dat van vele anderen, door z'n omgeving enorm verlaagd en ook hij had dit gaandeweg weten te corrigeren als het alles zo nadien vertelt, lijkt alles evident en eenvoudig, maar ook bij hem had het jaren geduurd vooraleer hij zich hiervan bewust was geweest

ook waren er enkele zaken, die wouter bevestigde

één van de drie kinderen heeft autisme en het was niet eenvoudig om voor haar een goede vakantie- of kampllocatie te vinden
hij had ergens gelezen, dat het ideale aantal mensen in een samenleving 150 was, aangezien ons menselijk brein blijkbaar niet capabel is om interacties te verwerken met een hoger aantal medemensen
verder vond hij ook, dat de personages in *don't worry be happy* op een mooie, integere en niet-karikaturale manier werden gebracht
tot slot zei hij, dat zowel de blog als de website *typisch voor mij* waren en dat hij hierdoor na al die jaren perfect begreep, waarom onze wegen indertijd waren gescheiden

de laatste dagen ben ik *getikketakt* van een tweede offroad voertuig, de mercedes unimog de unimog 404 is een robuuste, wereldwijd gekende 4X4, die minder dan 3.5 ton weegt en waarvan er versies bestaan, die meer dan 100 pk hebben
ik had de idee een *flatbed* exemplaar te kopen, die dan als moderne "kameel" zou functioneren eenmaal ter plaatse zou ik dan op het platform een nomadentent monteren

gedurende enkele uren heb ik de sites leboncoin, 2dehands, marktplaats, mobile, ebay, milannuncios, ... afgespeurd naar geschikte exemplaren onder de 10.000 €

de zoektocht was behoorlijk succesvol, aangezien ik 2 geschikte exemplaren vond, ééntje in wallonië en zowaar eentje van 160 pk in frankrijk
ik voelde me uitgelaten als een kind bij de idee en heb dan ook direct de verkopers gecontacteerd met wat extra vragen

in de avond kwamen johan en elisa op bezoek om te overleggen hoe we het dossier deze week konden afronden

elisa zei dat beide banken beloofd hadden "midden deze week" een antwoord te geven

in het andere geval kwamen we overeen om de termijn van de compromis tot het eind van april te verlengen en terzelfdertijd het voorschot te incasseren, zodat ik alle rekeningen tot dan kon betalen

ik vertelde hen ook van m'n voornemen om na de verkoop de koning boudewijn stichting te contacteren met de vraag om het *les tours des miracles* fonds, dat ik 4 jaar geleden had opgericht, op te doeken en de middelen van het fonds, zo'n 20.000 € integraal aan stöd over te maken
zodoende zouden ze de eerste jaren wat extra financiële zuurstof hebben en zou deze buffer wellicht vermijden, dat ze uit financiële angst, hun visie zouden verlaten

's avonds keek ik nog wat naar tv en viel er me het woord *wayward* op, dat met "eigenzinnig" werd vertaald
what's in a name ... nomen is omen 😊

vrij 11 & zat 12

waar is mijn geloof? waar is mijn geloof!

het is de krachtige zin uit lucas 8:22-25, die ik de laatste dagen aan den lijve had ondervonden

het gebrek aan geloof deed me twijfelen & piekeren : ik sliep slecht, at bijna niks anders dan junk food en had opnieuw enorm last van sinusitis

deze namiddag had ik nog altijd niks vernomen van stöd en om 14 uur stuurde ik een bericht, dat ik zonder antwoord over het verkrijgen van een lening of het verstrekken van een overbruggingskrediet, om 16 uur de notaris zou inlichten om de koop te laten ontbinden

niet veel later belde johan me op en meldde, dat de banken wellicht nog zo'n 6 weken de tijd nodig hadden om tot een beslissing te komen

hij stelde voor om de compromis te laten ontbinden om zodoende de 30.000 € te deblokken en dezelfde dag een nieuwe compromis te maken om hen 2 maand uitstel te geven

ik ging akkoord, maar stelde nog een deel extra voorwaarden

in de vooravond was ik nog altijd aan het twijfelen en piekeren

waarom hadden ze die info niet 4 weken terug gegeven?

waarom had de notaris tegenstrijdige info gegeven over het ontbinden van de compromis?

hoe ging ik alle rekeningen betalen als er opnieuw vertraging zou zijn?

waarom voelde ik me niet meer thuis in de zuivelfabriek?

waarom had ik in die vier weken tijd niks van m'n energie in de zuivelfabriek gestoken?

hoe lang ging deze "gijzeling" nog duren?

wanneer ging ik de donjon, lucie en de honden terug zien?

ik belde enkele mensen op om van gedachten te wisselen

enerzijds was ik blij, dat de compromis ging ontbonden worden, maar het opnieuw tekenen van een tweede compromis gaf mij een slecht gevoel

ik besloot om een mail te sturen naar een aangetrouwde neef-notaris om hem het dossier uit te leggen en zo te weten wat de "normale" gang van zaken was in dergelijke situatie

dat gaf me al een beetje extra rust

de volgende morgen was ik om 3u30 wakker

het blijkt dat de geest, dan het meest receptief is voor ingevingen en dat was duidelijk bij mij vandaag het geval

ik besloot dat de enige juiste beslissing was, zelfs al kwam het mij op korte termijn nadelig uit, om de compromis te ontbinden

de reden was eenvoudig : ikzelf was de laatste maanden nog opgeschoven naar de pure liefde en johan en elisa, waren een stuk de andere kant opgeschoven dat maakte de *gap* tussen onze percepties op dit moment te groot

ik wou dit ook onvoorwaardelijk doen, en zelfs afstand doen van de wettelijke verbrekiingsvergoeding van 30.000 €

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

ze zouden ook, indien ze wilden, een tweede kans krijgen om een nieuw project uit te werken ik kon ze weliswaar enkel de kans geven, als ze eerst de negatieve toegevoegde waarde neutraliseerden ik stuurde de vraag tot ontbinding kort en zakelijk door naar de notaris, met johan en elisa, de vastgoedmakelaar en neef-notaris jan in kopie na het sturen van de mail viel er al een hele last van de schouders

daarna stuurde ik een tweede mail naar de bank, met de vraag om de lopende kredieten te bevriezen en mij een overbruggingskrediet toe te kennen na het sturen van deze mail viel er opnieuw een hele last van de schouders

tot slot maakte ik een eerste versie van de tekst op van de nieuwe verkoopsannonce

de tijd is gekomen om het beheer van de zuivelfabriek van hollebeke en de donjon de péchon in zuidwest frankrijk over te dragen

het enige criterium waarop alle projecten zullen beoordeeld worden, is de mate waarin de zuivelfabriek en de donjon ambassadeurs zullen worden van de pure liefde, waarmee we allen zijn geboren

meer info op www.toursdesmiracles.org en nl.donjondepechon.fr

de eerste 10 foto's zijn van de zuivelfabriek, de laatste 10 van de donjon

afspraak om te bezichtigen op 0472 753 444

de projecten mogen doorgemaid worden naar info@toursdesmiracles.org

plots was ik opeens "zen", het geloof was hersteld en nu was ik klaar om eender welke storm het hoofd te bieden

het bevestigde de schizofrenie waarmee iemand, die snel spiritueel evolueert, mee heeft te maken : jouw perceptie verandert zodanig, dat iets, dat jou 9 maand terug perfect OK leek, nu plots niet meer OK leek te zijn met recht en reden was het verhaal opgenomen in het wapenschild van *les tours des miracles*

de voorbije maand, had ik nooit de drang gehad om naar buiten te gaan, maar vandaag had ik de drang om de meidoornhaag te snoeien dat was de voorbije twee jaar niet gebeurd en daardoor was de tuin door een groene muur omringd ik bracht de hoogte terug tot 1m25 en dat resulteerde in een mooie openheid : alles kreeg meer ademruimte en de tuin ging vlot op in de omgeving

in de namiddag kwam ingeborg van *don't worry be happy* langs voor een kennismaking

het was een vlotte babbel want ze is iemand, die houdt van nieuwe ervaringen en dat zijn natuurlijk altijd interessante mensen

ze vertelde over haar reizen en over de vele interessante ontmoetingen

het feit dat ze niet alleen mijn twee favoriete spaanse plekken, finestras en rodalquilar, kende maar ook enthousiast reageerde, maakte het gesprek alleen maar vlotter

we wisselden ook veel ervaringen over onze zijswijze en het daaruit voortvloeiend wereldbeeld

ze vertelde me ook dat er volgende week zou beslist worden of het programma in 2023 een vervolg kreeg

ondertussen ging ze de programmamaker peter brieven over onze ontmoeting

als deze hem interesseerde, ging peter ook afspreken om kennis te maken en indien er een *match* was, dan zou er concreet afgesproken worden om enkele verhaallijnen te komen filmen : in mijn geval zouden deze de zuivelfabriek zijn, de donjon en *sunny* worden

daarna kwamen karin en koen van *love in action*, een vzw rond kansarme kinderen, langs

de naam van de vzw is niet toevallig gekozen aangezien karin van alle vzw begeleiders, het dichtst bij de pure liefde ligt

ze hadden het gebouw sinds oktober niet meer bezocht en waren verbaasd over de vele veranderingen buiten en de zaken, die binnen verdwenen waren

ik vertelde me van de beslissing de compromis te ontbinden en de zuivelfabriek over te laten aan een project van zoveel mogelijk pure liefde

ze gingen kijken of ze zo'n project konden formuleren en ze gingen me op de hoogte houden

9 maand terug hadden we elkaar ook hierover gesproken, maar toen leek koen niet klaar voor zo'n radicale beslissing

we zullen zien of en in welke richting ze nu geëvolueerd zijn

ze vroegen of ze enkele stapelbedden mochten komen halen om oekraïense vluchtelingen op te vangen

ik antwoordde dat dit geen probleem was en ook dat ik de zuivelfabriek ter beschikking wou stellen

ik vertelde ook dat in dat geval we dienden te kijken om de douches terug operationeel te maken

bij de ene douche ontbrak een douchescherm en bij de andere de mengkraan en ik had geen idee waar deze naar toe was

in de avond bekeek ik de film "pallieter"

ingeborg had me tijdens het gesprek herhaaldelijk zo genoemd en natuurlijk was m'n nieuwsgierigheid getriggerd

een nieuwe naam in het rijtje van individuen, waarmee anderen me vergeleken

een pallieter is een *bon-vivant*, een levensgenieter die z'n tijd nutteloos verdoet, toch naar de normen van de maatschappij

ik herkende wel behoorlijk wat zaken van mezelf in het karakter, bijvoorbeeld het leven als een volwassen kind zonder geld en zonder zorgen, de aarde en de natuur als een wonder te beschouwen, zich niet thuis voelen in de "moderne" maatschappij met al haar regels, vervuiling, machtsvertoon ... en willen reizen zoals de trekvogels

tijdens de nacht kreeg ik opnieuw een mooie demonstratie van de kracht van het onderbewustzijn

dit wist namelijk wel waar de mengkraan naar toe was

midden in de nacht schoot ik wakker en zag ik het beeld van de mengkraan in de zadelkamer : de mensen van stöd vonden een mengkraan op een tuinslang om paardenmateriaal af te spuiten belangrijker dan een operationele badkamer te hebben

dit een nieuwe bevestiging, dat ik een dag eerder de juiste beslissing had genomen om de compromis te ontbinden

ma 21

vandaag is het equinox, de dag waarop de dag over de gehele aarde 12 uren telt en dat vind ik wel heel bijzonder
vandaag is ook de dag, waarop de daglengte maximaal toeneemt

de laatste week is er veel gebeurd : vooreerst is de verkoopovereenkomst geannuleerd
verder ben ik ook druk bezig geweest om zowel de melkerij als de tuin mooi te zetten voor de nieuwe beheerders
ik wil alles zo zuiver en eenvoudig mogelijk achterlaten
alle materiaal van alle verenigingen wordt opgehaald en ook worden de knotwilgen gesnoeid
zowel het gebouw als ikzelf halen opgelucht adem

op de middag heb ik een lange siësta gedaan op de ligzetel
het was 18 graden, uitzonderlijk warm voor de tijd van het jaar, en in de zon uit de wind was het super aangenaam vertoeven
voor de eerste keer dit jaar liep ik in bloot bovenlijf
wat zou het leuk zijn als ik dit type weer het ganse jaar door kon ervaren

in de late namiddag is er ook definitief afscheid genomen van de mensen van stöd
ze waren niet geïnteresseerd om een nieuwe versie van hun project in te dienen
ik heb het hen meermaals proberen uit te leggen, maar we begrepen elkaar opnieuw niet
het was net of ik chinees praatte en zij nederlands

ik heb hen van de as van pure liefde gesproken, dat hun visie en mijn levenswijze negen maanden terug behoorlijk dicht bij elkaar zat
ik heb hen verteld, dat het plaatsn van omheiningen, het houden van een deense dog als waakhond, het plaatsn van een tent van 20 op 30 meter, het
plaatsn van 3 paarden op 30 are grond gedurende de winter voor mij veraf staat van de pure liefde
ik heb hen ook verteld, dat ik na die negen maanden een stukje verder in de richting van de pure liefde ben opgeschoven en ik dus zeer veraf van hen stond
eigenlijk is dat ook de reden, waarom we elkaar niet begrepen

de reden, dat ik tweemaal op johan kwaad was geworden, had me aan het nadenken gezet, omdat dit iets over mezelf zei
het betekende eenvoudig weg, dat ik kwaad op mezelf was, omdat ik niet eerlijk tegenover mezelf was geweest
sinds de verkoopovereenkomst was ontbonden was ik de ganse week *happy* geweest
hoe leger de zuivelfabriek werd, hoe meer ik me er opnieuw thuis begon te voelen
en zo bleef de zuivelfabriek zelfs na 18 jaar me nieuwe lessen geven
ik kon me geen mooier afscheid inbeelden en zou maken, dat ze zo veel als mogelijk in de pure liefde zou beheerd worden

dat is voor mij de essentie van het leven : we worden als pure liefde geïncarneerd om het andere extreme, het vacuüm van pure liefde, te ervaren
zo kunnen we er bewust voor kiezen om terug pure liefde te zijn, in alle mogelijke vormen, geuren en kleuren, om ons zo te verheffen tot een hogere vorm van
pure liefde
dat is wat jesus bedoelde als hij zei, dat we opnieuw als kinderen geboren dienden te worden, om het rijk der hemelen et betreden, zoals hij ons heeft voor
getoond
hij was niet het lam gods, dat onze zonden wegneemt, neen, hij heeft ons getoond, hoe we zelf onze zonden kunnen wegnemen en zodoende bewust voor
konden kiezen om in een aards paradijs konden leven

toen ik 's avonds met de burens aan het praten waren, hoorden we een luid gekrijs uit de bak aan de schoorsteen
twee torenvalken kwamen uit de opening tevoorschijn
mijn totemdieren waren precies ook uitgelaten en voelden zich blijkbaar opnieuw thuis
binnenkort zou de familie wellicht uitgebreid worden

woe 23

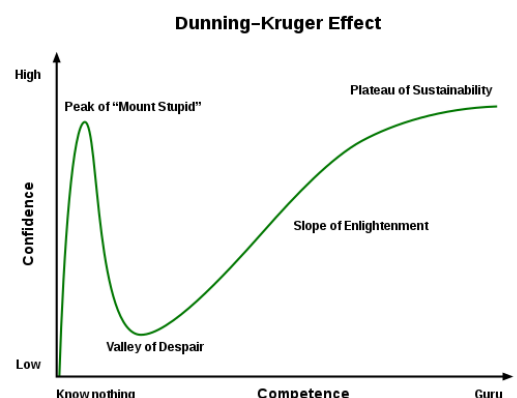
er bestaat geen toeval in het leven, je trekt aan wat je uitstraalt
geregeld zijn er mensen, die mij een boek bezorgen
net voor ik uit de donjon vertrok, gaf laurence mij het boekje *la civilisation du poisson rouge* van
bruno patino mee

bruno heeft een zeer hoge graad van bewustzijn, dat er iets dient te veranderen in de huidige
maatschappij
alleen is het geen doe-het-zelf boek en dan weet ik al, dat het moeilijk zal worden om mijn
aandacht bij de lectuur te houden

er was evenwel één passage, die me deze morgen helder voor de geest kwam
op pagina 108 wordt *l'effet dunning-kruger* vermeld
dit is een psychologisch verschijnsel waardoor mensen, die incompetent zijn in een taak hun
prestaties hoger inschatten dan deze in werkelijkheid zijn
dit wordt klassiek weergegeven in een grafiek, waarop de verticale as staat
zelfvertrouwen/geloof en de horizontale as voor ervaring/kennis/competentie ...

de grafiek begint bij het nulpunt, de "hé wat is dit?" reactie, die we hebben bij een nieuwe ervaring
daarna gaat het zelfvertrouwen stijl bergop : aangezien we geen ervaring hebben, weten we niet wat er allemaal zou kunnen misgaan
dunning-kruger noemen dit de *peak of mount stupid*, dit zich onder meer als beginnersgeluk manifesteert
daarna gaat het stijl bergaf tot aan de *valley of despair* : twijfel en wanhoop nemen exponentieel toe omdat er bij herhaling dingen beginnen "fout" te gaan
daarna is het de beurt aan ons doorzettingsvermogen om de *slope of enlightenment* te beklimmen tot aan het *plateau of sustainability* van de guru

deze curve ervaren we vele keren in ons leven

één van de keren, die mij goed bijgebleven is, is toen ik leerde golfen

ik herinner me nog goed, dat ik de eerste keer de ballen kaarsrecht en enorm ver sloeg, veel rechter en verder, dan diegenen, die al vele jaren golfdentientallen ballen sloeg ik, de ene na de andere, tot grote verwondering van de geroutineerde golfers (die daardoor nog wanhopiger werden 😊) dan komt de eerste bal, die je in het bos slaat, in de waterhindernis, te ver, te dicht, te veel naar links... en slaat de twijfel en wanhoop toe, tot het moment, dat er niks meer lukt en je de golftee naar het containerpark wil brengen

op pure wilskracht en met honderden uren te oefenen klim je vervolgens langzaam uit het dal van de wanhoop...

indien de verticale as de pure liefde en de horizontale as de leeftijd zou voorstellen, dan stelt deze grafiek de levensloop van spirituele goeroes/heiligen voor het nulpunt is de zeer beangstigende "hé wat is dit nu" moment, wanneer we de geborgenheid van en de verbondenheid met de baarmoeder verlaten en zelfstandig dienen te ademen

de meeste mensen bevinden zich onderaan de flanken van de *valley of despair*

het aantal jaren om via wilskracht de *slope of enlightenment* te beklimmen varieert uiteraard van persoon tot persoon

het is realistisch te stellen, dat dit bij de meeste mensen 20 à 30 jaar zal duren en dat de 6 jaren van boeddha de uitzondering is, die de regel bevestigt

de copernicaanse omwenteling, waarvan sprake in het *tours des miracles* project bestaat er uit de lineariteit van de curve te doorbreken door bij het *valley of despair* punt terug te keren naar de *peak of mount stupid* in plaats van verder te gaan naar het *plateau of sustainability*

dat was ook wat jesus bedoelde toen hij zei dat

- we allen kinderen van god *onze vader* zijn
- we enkel het hemelse koninkrijk kunnen binnen treden, als we opnieuw geboren worden (joh 3:3)
- het hemelse koninkrijk toebehoort aan wie zoals kinderen zijn (mat 19:14)

deze terugkeer kan zeer eenvoudig en efficiënt door gebruik te maken van ons onderbewustzijn in plaats van door onze wilskracht

het onderbewustzijn heeft meerdere voordelen

enerzijds is het onderbewustzijn een harde schijf, die alles registreert, inclusief hoe we van *mount stupid* afgedaald zijn tot de *valley of despair*

eender waar we ons op de curve bevinden is alle kennis, die we nodig hebben om terug naar *mount stupid* te keren, feilloos opgeslagen in ons onderbewustzijn het is dus kwestie van ons onvoorwaardelijk op deze kennis te beroepen

anderzijds is ons onderbewustzijn perfect conditioneerbaar

deze conditionering is ook de reden waarom we van *mount stupid* naar de *valley of despair* zijn kunnen afdalen

deze conditionering is evenwel reversibel is en dan is het kwestie om het onderbewustzijn efficiënt te herconditioneren

dat kunnen we op elk moment van de dag zonder hulp of toestemming van iemand

tot slot werkt het onderbewustzijn continu, 24 uur per dag, dag na dag om de dingen, om ons te helpen om de dingen, waaraan we denken, te materialiseren we trekken aan wat we uitstralen, veelal zonder dat we ons daarvan bewust zijn

zat 26

ik had de doorbraak van afgelopen woensdag naar 5 mensen doorgestuurd, maar niemand had begrepen wat ik bedoelde dat was jammer, maar in ieder geval consistent 😊

vandaag kreeg ik een ingeving ter verduidelijking

dus bij deze een tweede poging, nog steeds gebaseerd op de competency/confidence grafiek van kruger & dunning

als we de assen herbenoemen tot leeftijd & pure liefde, dan is de levenscurve van een guru/heilige zeer gelijkaardig aan de kruger & dunning grafiek

daaraan heb ik nog de periode in de moederschoot toegevoegd, die bij de meeste mensen ook uit pure liefde bestaat

het kruispunt op de assen komt overeen met onze geboorte, het pijnlijkste/meest verrassende punt uit ons leven, waar we de geborgenheid van de moederschoot verlaten en voor het eerst zelfstandig ademen en een totaal nieuwe wereld

mount stupid noem ik de *mini-boeddha* : als we klein zijn, zijn we in feite miniversies van boeddha, zonder het zelf te beseffen

de *valley of despair* komt overeen met hetgeen boeddha het *lijden* noemt

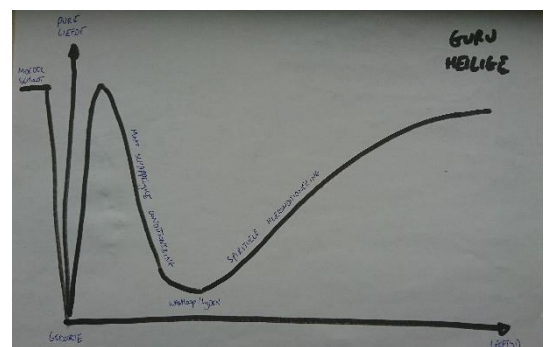
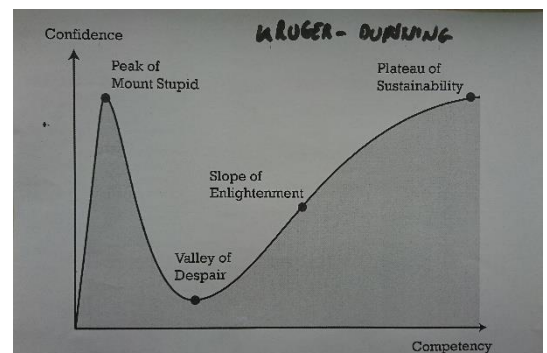
door onze maatschappelijke conditionering daalt onze pure liefde tot in het dal van de *vallei van het lijden*

door de spirituele herconditionering stijgt de guru/heilige geleidelijk aan om langzaam maar zeker terug naar het punt van de pure liefde te groeien

een volgende curve is het levenspad van boeddha, jesus, mohammed en velen, die hen zijn gevolgd

het verschil met de guru/heilige curve is dat de herconditionering veel sneller gaat zij hadden begrepen, dat we als pasgeboren *kinderen van god* in perfecte liefde leefden

het is dus kwestie van de maatschappelijke conditionering van de mini-boeddha ongedaan te maken

de *mini-boeddha herconditionering* is eigenlijk het spiegelbeeld van de *maatschappelijke conditionering*

dit is ook hetgeen het *tours des miracles* project nastreeft, evenwel via het onderbewustzijn een van de functies van het onderbewustzijn is om alles te registeren het weet dus precies hoe we van *mini-boeddha's* afgeleden zijn tot de *vallei van het lijden* het weet dus ook precies hoe we die conditionering kunnen ongedaan maken

een tweede functie van het onderbewustzijn is om onze intenties te materialiseren dit doe ik door het mantra *dag na dag, wat er ook gebeuren mag, ben ik altijd meer en meer opnieuw de pure liefde waarmee ik ben geboren* duizenden keren te herhalen

een derde curve, is de curve van het maatschappelijk gemiddelde

tot de *vallei van de wanhoop* loopt deze curve gelijk aan de voorgaande het grote verschil zit in het feit, dat voor deze individuen de vallei een vlakke wordt vanaf hun 25-ste levensjaar

dit zijn mensen, die zich niet bewust zijn van de conditionering of die de moed/kracht/zelfliefde ... niet hebben om zich te herconditioneren

dit is het grote uitdaging van het *tours des miracles* project als het maatschappelijk gemiddelde boven het 50% punt zou liggen, dan zouden we in een aards paradijs leven

pasgeboren kinderen zouden dan ook veel minder maatschappelijk geconditioneerd worden

wij dienen dus het goede voorbeeld te geven en onszelf te heropvoeden in plaats van onze kinderen op te voeden

dan komen we bij de laatste curve van de dalai lama de nieuwe dalai lama wordt op zeer jonge leeftijd weggehaald bij zijn gezin hij wordt ver van de maatschappij opgevoed in een klooster tussen de monniken

de dalai lama heeft dus nooit een *vallei van de wanhoop* gekend, zoals wij ze gekend hebben, aangezien hij in een zeer afgeschermd omgeving geconditioneerd wordt

dit is gewoon ter illustratie, ik beweer niet, dat we alle kinderen zo dienen op te voeden dat heeft zowel voor-als nadelen

bij natuurvolkeren, die volledig in harmonie met zichzelf en de natuur leven, vinden we een gelijkaardige curve terug

's morgens en 's avonds knotte ik de wilgen wat verder en 's middags was het tijd voor een lange siësta in de stralende lentezon

ondertussen reciteerde ik het mantra enkele honderden keren

zo 27

vandaag werd de tent afgebroken een volgende stap in het afsluiten van het stöd hoofdstuk

vorige week zaterdag waren de ouders van de familie vanthuynen meegekomen en het was net of de deurwaarder langs was geweest in één uur tijd was een gans stuk van het gebouw leeggehaald, tot het toilet papier toe er was een hele toxische sfeer, iets, wat ik nog nooit had mee gemaakt in de melkerij

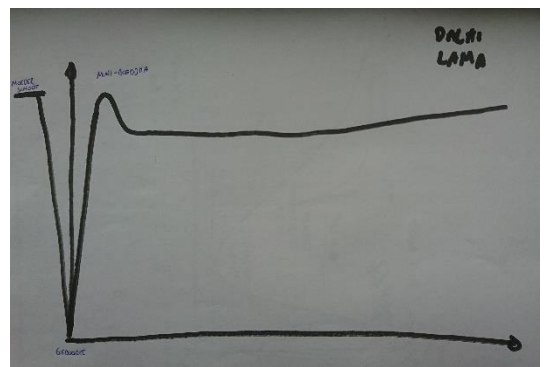
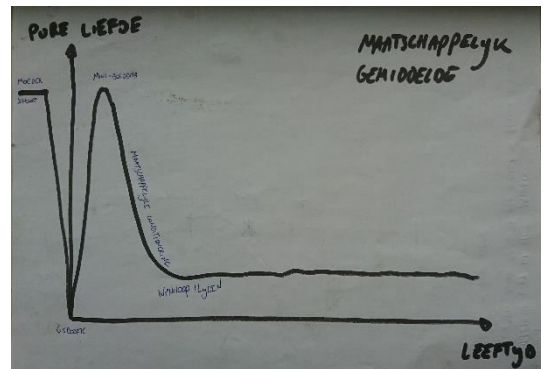
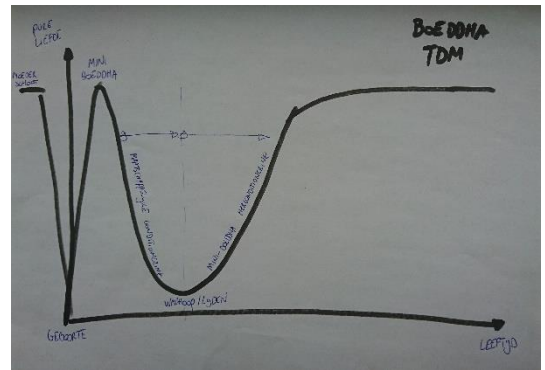
ik had dat aan elisa gemeld en die had dit blijkbaar doorgezegd aan haar ouders vandaag kwam papa luc verhaal halen zaterdag was blijkbaar een voorproefje geweest, want het was duidelijk, dat hij vandaag nog heel dieper in de *valley of despair* zat

hij bedreigde mij, zowel fysiek "dat hij mij op mijn *muile* zou slaan" als mentaal : dat ik ongedierte was, een narcist, dat hij hoopte, dat ze me in marokko gingen de keel oversnijden, dat hij zou verhinderen, dat ik de zuivelfabriek nog zou kunnen verkopen, dat ze gans mijn verleden aan het omspitten waren en dat ik er zo gemakkelijk niet ging van afkomen voor het afpakken van zijn dochters droom"

ik bleef eigenlijk gans de tijd rustig, zelfs al duwde hij met zijn voorhoofd licht tegen mijn tanden, zoals je voetballers ziet doen bij een opstootje het was pas toen johan en elisa tussen kwamen, dat hij tot bedaren kwam hij was gekomen om hemzelf en zijn dochter te "verdedigen" en net door zich te verdedigen, bevestigde hij eigenlijk, dat ik er zeer goed aan gedaan had om de verkoop te ontbinden

ik ben de persoon niet om mij op het systeem te beroepen om klacht tegen hem neer te leggen want dat bewijst eigenlijk, dat de politie en de rechtbank niet overbodig zijn en dat zijn ze in mijn ogen wél

uit voorzorg heb ik beide nummerplaten genoteerd, van de papa 1 dic 851 en van een mogelijke, "neutrale" getuige jakob (medewerker rijk debeer grondwerken) 1 hsf 445

what's in a name ... als ik de nummerplaat zie, doet me dat denken aan een verhaal van lang, lang terug
ik was 18 en een opleiding CM monitor aan het volgen
de hormonen hadden hun werk gedaan en tijdens het kamp had ik een liefde genaamd
we waren samen de kampplaats ontvlucht en daarvoor waren we nadien op appèl geroepen
om een reden, die ik nu nog altijd niet begrijp, kreeg ik nog een tweede kans, maar liefde werd als cm monitrice geweigerd

toen ze op het einde van de opleiding een vrijwilliger vroegen om een verslagje te maken voor het cm krantje, twijfelde ik geen seconde en stelde me kandidaat
ik had een zeer satirisch stukje geschreven, dat nooit de censuur heeft overleefd
maar één van de instructeurs heette marc dick, dat weet ik nog heel goed
in het verslag sprak ik over marc, die zijn achternaam niet had gestolen ...
what's in a name ...

do 31

het is nu twee weken dat de zuivelfabriek te koop staat
er hebben zich nog geen serieuze kandidaten gemeld
mensen, die de zuivelfabriek willen gebruiken om de wereld een betere plaats te maken, en niet voor persoonlijk gewin
natuurlijk besef ik wel, dat dit soort mensen geen grote geldbuidel hebben en dat lijkt tegenstrijdig
toch geloof ik er in, dat er een oplossing uit de lucht zal komen vallen

het gebouw is bijna volledig leeg gehaald en de ruimtes lijken allemaal veel groter en rust uit te stralen
ook de omheining is grotendeels verwijderd en ik begin me meer en meer thuis te voelen
ik ben nu tot het besef gekomen, dat thuis geen plaats is maar een gevoel en dat het de combinatie van de zuivelfabriek, de omgeving en het uitzonderlijk mooie
weer (maart was de zonnigste, warmste en droogste maand sinds het begin van de metingen) was, die er voor heeft gezorgd, dat ik me opnieuw thuis voelde